

omegnskommuner, der hidtil har haft særlig lav kommuneskat, bliver nødt til at forøge deres samlede udskrivning af kommuneskat. Men bevarede disse kommuner deres hidtidige ligningsskala, ville deres beskatning for de større indkomster alligevel også fremtidig blive væsentlig lavere end kommuneskatten i de hovedstadskommuner, der benytter progressiv rateskala. Hvis man derfor ikke — som foreslået — indfører samme udskrivningsregler i omegnskommunerne som i hovedstadskommunerne, vil erhvervsskattens afløsning fremkalde en rent skattemæssigt betinget tilskyndelse for en del større skatteydere til at flytte ud til en af omegnskommunerne.

Overgangen fra beskatning med ligningsprocent og ligningsskala til det foreslåede beskatningssystem med faste fradrag og progressiv rateskala vil medføre visse omlægninger af indkomstbeskatningen i hovedstadens omegnskommuner. For de lavere indkomster vil der blive tale om skattelettelser, men for de mellemstore og store indkomster vil forskydningerne blive forskellige fra kommune til kommune, ligesom resultatet for den enkelte skatteyder vil afhænge af, om den pågældende hidtil har betalt erhvervsskat eller alene opholdskommuneskat. Indførelse af den progressive rateskala vil i almindelighed medføre skatteforhøjelser for de store indkomster, der hidtil alene er pålignet opholdskommuneskat. For skatteydere med store indkomster, der efter de gældende regler fuldt ud er erhvervsskattepligtige til Københavns kommune, vil resultatet af overgangen til det nye beskatningssystem afhænge af, hvilken udskrivningsprocent den pågældende opholdskommune fremtidig fastsætter. Disse personers skat til opholdskommunen og erhvervskommunen tilsammen har hidtil været af samme størrelse som den nuværende opholdskommuneskat til Københavns kommune for en indkomst af tilsvarende størrelse. Hvis den pågældende omegnskommune fremtidig udskriver kommuneskat med 100 pct. af den ny skalas grundbeløb, vil de nævnte skatteydere få nogenlunde uforandret kommuneskat. I omegnskommuner, der fremtidig udskriver skat med mere end 100 pct. af grundbeløbene, bliver der tale om skatteforhøjelser, og i omegnskommuner med udskrivningsprocenter under 100 får de nævnte personer skattenedsættelser.

Det er — som allerede omtalt — på forhånd meget vanskeligt at bedømme, hvilke udskrivningsprocenter de enkelte kommuner vil fastsætte for de kommende skatteår. I denne forbindelse skal blot nævnes, at de her omtalte omegnskommuner ikke omfattes af forslaget om ekstraordinær grund- og ejendomsskyld og således ikke har mulighed for ad denne vej at få midler til nedsættelse af deres ind-

komstskatter. Endvidere skal nævnes, at de omegnskommuner, der i forvejen har særlig lav kommuneskat, efter forslaget til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen skal udrede et afløsnings-tilsvar til Københavns kommune, som må forventes at ville forøge deres samlede udskrivning af indkomstskat.

Om lovforslagets økonomiske virkninger henvises i øvrigt til vedføjede bilag.

III. Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 2.

Den i kommuneskatteovens § 1, stk. 1, 2. pkt. indeholdte bestemmelse om, at de skattepligtige uden for København og Frederiksberg skal ansættes til skat „efter formue og lejlighed“ efter reglerne i lovens § 9, har ingen selvstændig betydning, og da den som følge af reglerne i forslagets § 5 om indførelse af rateskala i de københavnske omegnskommuner og i forslagets § 6 om indførelse af beskatning med fælles procent i købstæderne, deres omegnskommuner og i større bymæssige sognekommuner bliver urigtig, foreslås den ophævet.

Den foreslåede ophævelse af lovens § 1, stk. 1, 4. pkt., er en følge af den i forslagets § 14 foreslåede ophævelse af bestemmelserne om skat til erhvervskommunen.

Til § 3.

Bestemmelserne i lovens § 7, stk. 1, hvorefter der for hver kommune skal tilvejebringes en skattevedtægt, som skal følges „ved ligningen på formue og lejlighed“, foreslås ophævet. Som begrundelse herfor skal anføres følgende: Pligten for hver kommune til at tilvejebringe en skattevedtægt indførtes ved den kommunale skattelov af 1903 med den begrundelse, at det var nødvendigt at tilvejebringe større ensartethed i fremgangsmåden ved skatte-ligningen i de forskellige kommuner. Da praktisk taget alle regler vedrørende den kommunale indkomstbeskatning i 1937 blev samlet i loven vedrørende personlig skat til kommunen (lov nr. 28 af 18. februar 1937), var der allerede dengang ikke nogen egentlig begrundelse for fortsat at opretholde pligten til at udarbejde skattevedtægter. At vedtægterne alligevel blev opretholdt ved 1937-loven, skyldtes formentlig hovedsagelig mere „traditionelle“ hensyn.

Til § 4.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i lovens § 8, stk. 3, er en følge af forslaget om ophævelse af erhvervsskatten og medfører ikke nogen ændring i den bestående adgang til at afkræve skatteyderne